

Mijn naam is Hent de Vries. Ik ben sinds 2003 voltijds werkzaam in de Verenigde Staten, waar ik over de jaren afwisselend in Baltimore, Chicago, Princeton en New York gewoond heb. Gepromoveerd in de Theologie in Leiden was ik na een kort verblijf in Parijs en de Verenigde Staten vanaf 1993 hoogleraar Wijsbegeerte aan de Universiteit van Amsterdam en directeur van een onderzoeksschool daar.

Na lange tijd aan Johns Hopkins University werkzaam te zijn geweest ben ik sinds 2017 [hoogleraar aan New York University](#), terwijl ik sinds 2014 tevens een jaarlijkse zomerschool aan [Cornell University](#) in Ithaca leid. Deel van een internationaal samengesteld gezin, ben ik inmiddels, vanwege familieredenen, Amerikaans staatsburger. Omdat ik met een Israëliëse vrouw getrouwd ben die inmiddels ook de Amerikaanse nationaliteit heeft aangenomen (waar Israël verder niet moeilijk over doet), verloor ik om die reden onvrijwillig mijn Nederlandse nationaliteit. Dit laatste nota bene in hetzelfde jaar dat ik mijn [eerste boek in het Nederlands](#) publiceerde.

Ik voel me nog steeds volop betrokken bij Nederland. Ik was een tweetal jaren adviseur van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR) in Den Haag, gaf deels vanuit de VS leiding aan een [grootschalig](#) onderzoeksproject van de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO). Voor de rest gaat het Europese gedachtengoed, naast de Nederlandse cultuur en de politiek, me onveranderd aan het hart. Ze vormen weliswaar deel van mijn vakgebied in onderwijs en onderzoek, maar ik denk dat ik al deze jaren overzee ook daadwerkelijk een informeel ambassadeur van mijn land van herkomst heb kunnen blijven.

In het SNBN bestuur ben ik het SP lid en ik houd uit dien hoofde nauw contact met het recent opgerichte internationaal secretariaat van die partij en meer indirect met leden van de parlamentsfractie. Dit alles in de hoop en verwachting ook deze partij op een meer resoluut internationalistische lijn met name inzake Nederlanders buiten Nederland te krijgen nu dit een dagelijkse realiteit is van een kleine miljoen mensen die zich ten diepste als Hollanders beschouwen. Dubbele nationaliteit en het geven van een stem aan expats met hun specifieke belangen en perikelen staan daarbij voorop.